

ಮಗು ಈ ಜಗದಾ ನಗು

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಎಂ. ಪಳೋಟಿ ಮತ್ತು ಹೇಮಲತಾ ತೋರಗಲ್ಲ

ಸರಿಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು, ಬೈಲಹೊಂಗಲ - 591 102

☎: 9845938427

ಮಿಂಚಂಚೆ: lakshmipaloti1979@gmail.com

“ಓ ಬಾಲ್ಯವೇ ನಿನ್ನ ಮಧುರ ನೆನಪು ಮತ್ತೇ ಮತ್ತೇ ಬರುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ, ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅನನ್ಯ ಖುಷಿ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೀನು ಜತೆಗೆ ಒಯ್ಯುಜಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ” ಹೀಗೆಂದು ಉಸಿರುಗೈಯುವ ಲೇಖಕಿ ಈ ಲೇಖನದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಾಲ್ಯದ ಪುನರ್‌ನೆನಪು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾದದ ದೋಣಿ, ಮಳೆಯ ತುಂತುರು ಹನಿ, ರಂಗುರಂಗಿನ ಆಣೆಗೆರೆಗಳು, ಓಣಿಯಿಲ್ಲದ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಮುದುಕಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಸಿರಿವಂತಿಕೆ, ಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಡೆದು ನನಗೆ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ ಮಾಡುವಿರಾ ಎಂದು ಕೋರುವ ಗಜಲ್ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದರೂ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನವೆಂಬರ್ 14 ರಂದು ನಾವೇ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಪುನರ್ ಸವಿಯೋಣ ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡುವ ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಓದುಗರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

(ಫೋಟೋ ಕೃಪೆ: ಡಾ. ಮಂಜುಳಾ ಪಾಟೀಲ)

ಮಕ್ಕಳು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಅದ್ಭುತ ಸೃಷ್ಟಿ. ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳೆಂದರೆ ಹೇಳತೀರದ ಸಂಭ್ರಮ. ಕಾಲ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸರನೆ ಜಾರಿದರೂ ಸಾಕು, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಖುಷಿ ತಂದ ತುಂಟಾಟದ ರಸ ನಿಮಿಷಗಳು ಮತ್ತೇ ಮನದಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಬಾಲ್ಯಾವಧಿ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ಕಾಲಘಟ್ಟ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವ ಈ ಪ್ರಯಾಣ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎರಡರಿಂದ ಆರು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯನ್ನು ನಾವು ಪೂರ್ವಬಾಲ್ಯಾವಧಿ ಎಂದು ಕರೆದರೆ, ಆರರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತರ ಬಾಲ್ಯಾವಧಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರ ಬಾಲ್ಯಾವಧಿಯ ನಡುವಿನ 6 ನೇ ವರ್ಷವನ್ನು ನಾವು ವಿಭಾಜಕ ರೇಖೆಯೆಂದೇ ಕರೆಯಬಹುದು. ಪೋಷಕರಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಬಾಲ್ಯಾವಧಿಯು ಸಮಸ್ಯಾಪೂರ್ಣ ವಯಸ್ಸಾದರೆ, ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಇದನ್ನು ಅವಿಷ್ಕಾರಗಳ ವಯಸ್ಸು ಅಥವಾ ರಚನಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ವಯಸ್ಸು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವೊಂದರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕರಣಕ್ಕೆ, ಮೌಲ್ಯಗಳ ವಿಕಾಸದೊಂದಿಗೆ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬಾಲ್ಯಾವಧಿ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಎನ್ನಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬುದ್ಧಿ, ನೂರು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಾಲ್ಯಾವಧಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಕಾಲಘಟ್ಟ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿನ ಘಟನಾವಳಿಗಳು ಮುಂದಿನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ಹಂತದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಗುತನದ ಅವಧಿಯ ನೆನಪುಗಳು

ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ, ಜೀವನಪೂರ್ಣ ಈ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೆನೆದು ಆಸ್ವಾದಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಮಗುವೊಂದು ಹೂವಿನಂತೆ ಮುದ್ದಾಗಿ ಅರಳಲು ಬೇಕಾಗುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಪೋಷಕರು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಪೋಷಕರ ಅತಿಯಾದ ಒತ್ತಡ ಹಾಗೂ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮಗು ಬಾಲ್ಯಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಮರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಟಿವಿ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ನಾಳಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಎಂದಾಗ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಂದ ನಾವು ನರಳುತ್ತಿರುವ ಅವರಿಂದ ನಾವು ಎಂತಹ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು? ಎಂಥಹ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಿಗೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾನ್ ಡ್ರೈವರ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಮಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಾಟವಾಡಿ ಅವರ ಬದುಕನ್ನು, ಕನಸುಗಳನ್ನು ಬೇರುಸಮೇತ ಎಳೆತನದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸಕುವ ಎಷ್ಟೋ ದುರುಳರು ನಮ್ಮವರಂತೆ ನಟಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಿಸುವುದಲ್ಲದೇ, ತಮ್ಮ ನೀಚ ಕೃತ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂದು ಅವರನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

National Crimes Record Bureau (NCRB) ದ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮಕ್ಕಳ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆದ ಅಪರಾಧಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ 94,172. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪರಾಧಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. 2017 ನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ 2015 ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿರುದ್ಧದ ಅಪರಾಧ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ 5.3 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. 2015 ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಕ್ಕಳ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು: ಮಕ್ಕಳ ಕೊಲೆ : 1758; ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ : 10,858; ಅಪಹರಣ : 41,893; ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ: 97; ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹಗಳು: 293; ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು : 251.

ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂಬಂತೆ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಜೂನ್ 22 ರಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 214 ಮಕ್ಕಳು ನಾಪತ್ತೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ವರದಿ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಪತ್ತೆಯಾದ 214 ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 200 ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಗುವಂತದ್ದು. ಶಾಲೆ ಹಾಗೂ ಪಾಲಕರ ಕಲಿಕೆಯ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾಗಿ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪಾಲಕರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಮಹಾಪೂರದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಬಾಲ್ಯಸಹಜ ಆಟಗಳಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಿ, ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡಗಳಂತೆ, ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸದೃಶವಾದ ಶರೀರವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಸ್ವಸ್ಥ ಮನಸ್ಸನ್ನಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹುಡುಕುವುದು. ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರೂ, ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ದುಡಿಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಅಂತರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೈತಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುವಷ್ಟು ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ನಮ್ಮ ಪಾಲಕರು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಕೆಲಸದ ಅಳುಗಳಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೊಳಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಟಿವಿ, ಹಾಗೂ ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್‌ಗಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಲೂ ವೇಲ್ ನಂತಹ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಆಟಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖಿನ್ನತೆಗೊಳಪಡಿಸಿ ಅವರ ಜೀವವನ್ನು ಬಲಿಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಧಿ ಆಸೆಗಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟ ಅಮಾನುಷ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯಷ್ಟೇ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅಮಾಯಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಹಿಂಸಿಸಿ ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ, ಕಳ್ಳತನದಂತಹ, ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ, ತೊಡಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮಕ್ಕಳ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೂರದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ಹೋಟಲುಗಳಲ್ಲಿ, ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ, ಚಿಕ್ಕ-ಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹಣಕ್ಕೆ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು ಇನ್ನೂ

ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಮತ್ತೊಂದು ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದ ಅಪರಾಧ. ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಪ್ರತಿವರ್ಷ 1.2 ಮಿಲಿಯನ್ ಮಕ್ಕಳು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೊಳಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಈ ರೀತಿ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೊಳಪಡುವಾಗ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಬಹುದು ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಗಾಯಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಬಹುದು. ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳು ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪದ ಗಾಯಗಳಾಗಿ ಮಗು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೇ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ, ಬೈಯುವಿಕೆ, ಹಾಗೂ ಉಪವಾಸ ಕಡೆವುವ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬಹುದು. ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ವರದಿಗಳನ್ವಯ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೊಳಪಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಖಿನ್ನತೆ, ಉದ್ದೇಗ, ಹತಾಶೆ, ಒತ್ತಡದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸರಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಯಿದೆ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಮಕ್ಕಳು ನಲಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಹಿಂಸೆ, ಕ್ರೌರ್ಯಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾದ ಕಾಯಿದೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಅಳವಡಿಕೆ ತುರ್ತು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಡಲು ಮಗುಸ್ನೇಹಿ ಪಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಮೊದಲು ಪಾಲಕರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪಾಲಕರು ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಗುವಿನ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆ ಬಂದಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕು ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿನಾಂಕಗಳಂದು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನವೆಂಬರ್ 14 ರಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆ ಹಾಗೂ ಜೂನ್ 1 ರಂದು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರಿಚ್ಚೆಯಂತೆ ಬಿಟ್ಟು, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೀಡೋಣ. ಮಕ್ಕಳ ದೈಹಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಪ್ರಗತಿಗೆ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾವಿದ್ದು ಸಹಕರಿಸೋಣ. ಹಿರಿಯರಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಮಾದರಿಯಾಗುವುದೇ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಯೆಂದು ಅವರಿಗೆ ನಾವು ನೀಡುವ ಕೊಡುಗೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದಾರಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಎಳೆದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಋಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಅವರನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟರನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಬೇಡ. ಮಗು ದೇಶದ ನಗು ಎನ್ನುವಂತೆ ಬಾಲ್ಯದ ಕುರಿತು ಕವಯತ್ರಿಯೊಬ್ಬರು ಬಾಲ್ಯದ ಕುರಿತು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತೇ ಮತ್ತೇ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿವೆ. “ಓ ಬಾಲ್ಯವೇ ನಿನ್ನ ಮಧುರ ನೆನಪು ಮತ್ತೇ ಮತ್ತೇ ಬರುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ, ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅನನ್ಯ ಮಿಷಿ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೀನು ಜತೆಗೆ ಒಯ್ಯಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ”
